

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 33/2024-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľiek [REDACTED]

[REDACTED], zastúpených PIHORŇA, LENÁRT, JAŠŠO, s. r. o., Hrnčiarska 29, Košice, proti postupu Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/6/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľiek a skutkový stav veci

1. Sťažovateľky sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 8. januára 2024 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/6/2022. Sťažovateľky žiadajú, aby im ústavný súd priznal finančné zadosťučinenie v sume každej po 1 500 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľky vystupujúce v procesnom postavení žalobcov v 1. a 3. rade sa obrátili na okresný súd 1. marca 2022 so žalobou o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, o ktorej nebolo do dňa podania ústavnej sťažnosti meritórne rozhodnuté.

II.

Argumentácia sťažovateľiek

3. Sťažovateľky v ústavnej sťažnosti zrekapitulovali doterajší priebeh napadnutého konania detailnou špecifikáciou vykonaných procesných úkonov okresného súdu a následne v podstatnom

uviedli, že okresný súd koná svojvoľne, nedodržuje zákonné ustanovenia procesných kódexov, neodôvodňuje svoje rozhodnutia a následne nepostupuje v súlade s rozhodnutiami, ktoré sám vydá. Nesústredenou a neefektívnou činnosťou tak vytvára podklad na prietahy v konaní. Podľa názoru sťažovateľiek nič nebránilo okresnému súdu, aby vec rozhodol na jednom pojednávaní.

4. Sťažovateľky sú toho názoru, že svojím správaním neprispeli k vzniku prietahov v napadnutom konaní a, práve naopak, vyvíjali iniciatívu k tomu, aby okresný súd mohol rozhodnúť už na prvom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 13. decembra 2022. Sťažovateľky zároveň konštatovali, že návrhy na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam patria k štandardom rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

5. Vo významnej miere ovplyvnil celkovú dĺžku napadnutého konania postup okresného súdu, ktorý sťažovateľky považujú za nesústredený a neefektívny. Za rozporné s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote považujú sťažovateľky vysoký počet pojednávaní, resp. úkonov, ktoré nie sú ani obsahom procesných kódexov, ako aj neefektívne využívanie stanoveného času zo strany súdu. Za nehospodárne, neúčelné a rozporné so základnými hodnotami a princípmi civilného sporového konania sťažovateľky považujú nesprávne doručovanie platobných príkazov alebo procesných podaní a neriadenie sa vlastnými poučeniami zo strany okresného súdu.

6. Okresný súd nerozhodol vo veci samej takmer 2 roky napriek tomu, že z právneho hľadiska nejde o žiaden zložitý právny problém, pričom spôsobil zbytočné prietahy v dĺžke 13 mesiacov, keďže mal podľa názoru sťažovateľiek rozhodnúť už na prvom pojednávaní.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdené porušenie základného práva sťažovateľiek na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

8. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 302/2020).

9. Z relevantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

10. V tomto kontexte ústavný súd dáva do pozornosti aj rozhodovaciu prax a judikatúru ESLP v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie

záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok ESĽP z 15. 10. 1999, č. 26614/95, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, č. 32967/96, body 64, 65 a 66).

11. Posudzujúc aktuálnu dĺžku napadnutého konania, ústavný súd konštatuje, že nečinnosť okresného súdu v napadnutom konaní sama osebe nemá ústavnoprávne relevantnú intenzitu, ktorá by si vyžadovala prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie. Celková dĺžka napadnutého konania v súčasnosti predstavuje aktuálne takmer 1 rok a 11 mesiacov a táto dĺžka v súčasnosti nie je nezlučiteľná s právami sťažovateľiek, ktorých porušenie namietajú.

12. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľiek pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

13. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľiek bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

14. Napokon ústavný súd uzatvára, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik priesťahov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľkám, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložili ústavnému súde novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2024

Libor Duľa
predseda senátu